

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator																	
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
מנחות-אלו מנחות נקמצות																	
מזאן דאמר																	
מימרא																	
עה.	<															[רבי]	חלות בוללן, דברי רבי
	<															חכמים:	סולת.
עה.																[ת"ר: חכמים]	(ויקרא ב') סלת בלולה - מלמד שנבללת סולת
עה.																רבי:	חלות בוללן, שנאמר: (ויקרא ב') חלות בלולות.
עה.																אמרו לו: [חכמים]	והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות, ואי אפשר לבוללן כשהן חלות אלא סולת
עה.																[חכמים]	כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתו ונותנה, ונותן שמן עליה ובוללה ולשה ואופה ופותתה, ונותן עליה שמן וקומץ
עה.																רבי:	חלות בוללן, שנאמר: חלות בלולות בשמן, כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתו ונותנה, ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובוללה, וחוזר ונותן עליה שמן וקומץ.
עה.																אי אפשר דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא?	
עה.																רביעית שמן היא, היאך מתחלקת לכמה חלות.	
עה.	<																החלות טעונות בלילה, ורקיקין משיחה.
עה.																תנו רבנן:	חלות בלולות - ולא רקיקין בלולין, שיכול והלא דין הוא: ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה, רקיקין שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר: חלות בלולות - ולא רקיקין
עה.																	רקיקין משוחין - ולא חלות משוחות, שיכול והלא דין הוא: ומה רקיקין שאינן טעונין בלילה טעונין משיחה, חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר: רקיקין משוחים - ולא חלות משוחות.
עה.																	מאי תלמודא?
עה.																רבא:	לא לישתמיט ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין.
עה.	<																כיצד מושחין? כמין כי, והשאר נאכל וכו'.
עה.																	מאי כמין כי?
עה.																רב כהנא:	כמין כי יווני.
עה.																תנו רבנן: [ת"ק]	מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין, מביא לוג שמן וחוצהו, חציו לחלות וחציו לרקיקין, וחלות בוללן ורקיקין מושחין, ומושח את הרקיק על פני כולו, ושאר השמן מחזירו לחלות
עה.																רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:	מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.
עה.																תניא אידך: [רבנן]	רקיקין הבאים בפני עצמן, מביא לוג שמן ומושחן וחוזר ומושחן עד שיכלה כל שמן שבלוג
עה.																רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:	מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.
עה.	מ																כל המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיה.
עה.	ג																למעוטי מאי?
עה.																רב פפא:	למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים.
עה.																תנו רבנן:	(ויקרא ב') פתות אותה פתים מנחה - לרבות כל המנחות לפתיה, יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל: אותה.
עה.																	(ויקרא ב') ויצקת שמן מנחה - לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה? תלמוד לומר: עליה שמן. אוציא את החלות ולא אוציא את הרקיקין? תלמוד לומר: היא.
עה.																	מאי תלמודא? אימא: להוציא מנחת כהנים
עה:																רבה:	איזהו דבר שצריך שני מיעוטי? הוי אומר: זו מנחת מאפה.
עה:	מ															[ת"ק]	מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ואינו מבדיל, מנחת כהן משיח לא היה מקפלה

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה, מפני שאין בהן קמיצה, וכל שאין בהן קמיצה אין בהן פתיתה.	רבי שמעון:													
וכולן פותתן כזיתים.	[רב שמעון]													
פתות - יכול לשנים? תלמוד לומר: פתים אי פתים, יכול יעשנה פירורין? תלמוד לומר: אותה, אותה לפתיתים ולא פתיתה לפתיתים, הא כיצד? מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים וכהן משיח - היה מקפלה וכל.	תנו רבנן:													
לא היה מקפלה.	והא אנן תנן:													
אינו מקפלה לארבעה אבל מקפלה לשנים.	רבה:													
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה.	רבי שמעון:													
האי חביצא דאית בה פירורין כזית - מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ, אי לית בה פירורין כזית - מברכין עליה בורא מיני מזונות.	רב יוסף:													
מנא אמינא לה?	רב יוסף:													
היה עומד ומקריב מנחות בירושלים, אומר: ברוך שהחיינו וקימנו נטלן לאכלן, אומר: המוציא לחם מן הארץ	דתנאי:													
וכולן פתית' בכזית.	ותנן:													
ולתנא דבי רבי ישמעאל דאמר: מפרכן עד שמחזירן לסלתן, הכי נמי דלא מברך המוציא	אמר ליה אביי:													
וכי תימא הכי נמי														
ליקט מכולן כזית ואכלו, אם חמץ הוא - ענוש כרת, אם מצה הוא - אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסק	והתניא:													
הכא במאי עסקינן - בשעירסן.														
והוא שאכלן בכדי אכילת פרס	אי הכי, היינו דקתני עלה:													
ואי בשעירסן, שאכלו מיבעי ליה														
אלא הכא במאי עסקינן - בבא מלחם גדול.														
מאי הוי עלה?														
אפי' פירורין שאין בהן כזית.	רב ששת:													
והוא דאיכא תוריתא דנהמא עלייהו.	רבא:													